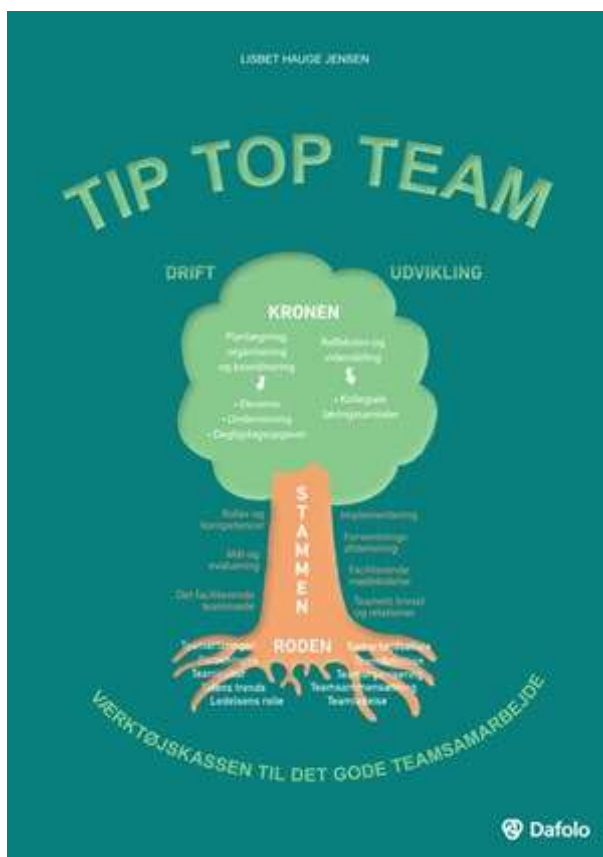

Inspiration eller spændetrøje?

Af: Helge Christiansen

Skolereformen har bidraget til et bedre samarbejde i team i folkeskolen. Men hvordan skal de gode intentioner om samarbejde udmøntes?

Fakta

Titel

Tip top team

Forfatter

Lisbeth Hauge Jensen

Pris

623,75

Sider

211

Forlag

Dafolo

Hvordan får man teamsamarbejdet til at fungere på skolen? Hvordan undgår man, at ideer ender på et overfladisk floskelplan? Her har vi så endnu en bog i den voldsomme strøm af samarbejdsbøger. Den tilbyder en værktøjskasse til det gode teamsamarbejde.

Bogen er en blomstrende have af ideer til praksis. Den er præget af forfatterens solide kendskab til folkeskolen. Mange af havens blomster er nye og nogle opstået i forlængelse af forskning og ideer om pædagogiske læringsfællesskaber.

Men der er også velkendte sorter. De er set før i den pædagogiske debat, og i min egen erindring mindes jeg nogle af ideerne og øvelserne som et festligt indslag på pædagogiske kurser og weekender - ideer, som fusede ud, så snart man kom hjem til hverdagens tidsknappe effektivitetsrace. Ideerne blev ikke fulgt op, og der var ikke afsat tid til en kontinuerlig udvikling.

Forfatteren til denne vejledning i teamsamarbejde går imidlertid systematisk til værks og bruger velkendte og nye ideer, modeller og processer med den intention, at man skal følge forfatterens oplæg til diskussion og øvelser konsekvent over en lang periode. Materialet kommer vidt omkring og beskæftiger sig med mange sider af teamsamarbejdet. Både grundlaget i form af bestemmelser, fastlagte roller, forskning, værdimæssige overvejelser og teamdefinitioner og den praktiske hverdag, hvor der også skal være luft til at reflektere over praksis og se samarbejdet i et udviklingsperspektiv.

Relationerne mellem teamets medlemmer og deres roller arbejdes der grundigt med. Hvad gør man, når der opstår konflikter i teamet? Teoretiske indføringer veksler med mange øvelser og skriftligheden, den stadige nedskrivning af mål, evaluering og planer og trufne beslutninger er central.

Materialets styrke er de mange hverdagsnære forslag til praksis og et forslag til et systematisk udviklingsforløb med udgangspunkt i folkeskolens virkelighed - ikke i et teoretisk fatamorgana.

På plussiden tæller også, at materialet lægger vægt på, at ledelsen skal inddrages. Hele skolen skal være enige om en linje, og derefter kan de enkelte team konkretisere de overordnede ideer i deres praksis. Afgørende er det, at ledelsen afsætter tid til udviklingsprocesserne. Materialet lægger op til et stort tidsforbrug - både i dagligdagens arbejde og til refleksion og udvikling.

Men jeg oplever på minussiden, at styringen igennem et forløb over et helt år, hvor materialets ledetråd skal følges, er for snærende. Der bliver meget lidt plads til den enkelte lærers metodefrihed, til elevernes medbestemmelse og til at følge en pludseligt opstået ide, den kreative fravigelse af en plan, som ikke holder. Der er ikke top-down-styring, men en overvældende teamstyring med detaljerede mål, som kan være hæmmende for den enkelte lærers og klasses iderigdom og engagement.

Nogle af de teoretiske gennemgange af fagbegreber og modeller er for overfladiske, og kvalificerede fagdidaktiske overvejelser i forbindelse med teamets arbejde savner jeg. Betydningen af det faglige indhold i undervisning og samarbejdsprocesser undervurderes.

Min anbefaling er derfor, at de enkelte skoler og team ud fra deres skolekultur finder deres egen vej frem i teamets vandring i det uvejsomme og svære samarbejde og bliver inspireret og plukker ideer og overvejelser fra dette omfangsrige materiale, som er fuldt af praksisnære kreative tanker og ideer.

Kompagnistræde 34, 1208 Kbh K,
tlf 3369 6300, folkeskolen@folkeskolen.dk